

Arrest

nr. 49 241 van 7 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 22 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gezien het arrest nr. 202.280 van 23 maart 2010 van de Raad van State waarbij het de beslissing nr. ON1456 van 5 april 2007 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 9 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat D. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 januari 2005, verklaart er zich op 3 januari 2005 vluchteling.

1.2. Op 27 februari 2007 werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd. De Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen besliste op 5 april 2007 dat het beroep tegen

deze beslissing onontvankelijk was. De beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen werd op 23 maart 2010 vernietigd door de Raad van State.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Vluchtrelaas

U verklaart de Nepalese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 13 augustus 1976 in Bhabasti, Village Development Committee (VDC) Gunjanagar, district Chitwan. U bent boeddhist, gehuwd en vader van twee kinderen. U bent winkelier sinds 2056 (Gregoriaanse kalender: 1999). De Mao Badi vertrokken regelmatig uit uw winkel zonder te betalen. Op 20/05/2059 (5 september 2002) kwamen drie maoïsten 15.000 roepies eisen. U betaalde 5.000 roepies. Op 02/08/2059 (18 november 2002) eisten twee maoïsten de rest. U had het geld niet. De Mao Badi eisten daarop regelmatig gebruik te kunnen maken van uw motor. In de volgende jaren deden ze dat regelmatig. Op 23/02/2060 (6 juni 2003) bleven voor het eerst twee Mao Badi bij U eten, een man en een vrouw. Voor het eerst gaven ze ook hun naam: Birbal Karki en Rachana Subba. Ze namen nadien de motor. De volgende dag werd U in uw winkel door het leger gearresteerd. De soldaten noemden de nummerplaat van uw motor en vroegen of dat de uwe was. U bevestigde. U werd getransfereerd naar het naburige militaire kamp Bhândara en ondervraagd. De volgende dag werd U vrijgelaten na bemiddeling van een aantal ouderen, twee lokale politici en uw moeder. U moest een document ondertekenen waarin stond dat als U nogmaals werd betrapt op samenwerking met de Mao Badi, U zou worden gedood. U kreeg uw motor terug en verkocht hem niet lang daarna. De Mao Badi bleven zaken uit uw winkel meenemen zonder te betalen. Op 30/08/2061 (15 december 2004) ging U naar het district Lamjung om een trouwfeest bij te wonen. Niet ver van uw plaats van bestemming werd U tegengehouden door vijf Mao Badi. Ze registreerden uw identiteit en namen U mee naar een plek in de jungle. Daar bevond zich een grote groep strijders. U kreeg te horen dat U moest meehelpen aan een aanval op de communicatietoren van Bhirpustung. Jullie vertrokken om 21.00 uur en om 23.30 uur begon het gevecht. U kreeg het bevel om een gewonde Mao Badi weg te dragen met behulp van een rieten draagmand. U werd begeleid door een andere Mao Badi. Op een gegeven moment liet u de mand vallen en beide mannen vielen op de grond. U wist te vluchten. De volgende vier dagen zat U ondergedoken bij uw tante in Kolegaon. Bij aankomst in haar huis op 01/09/2061 (16 december 2004) merkte U dat U uw beurs was kwijtgeraakt. Daar stak ook uw citizenship card (identiteitskaart) in. Op 07/09/2061 (22 december 2004) kwam U terug thuis en vernam dat het leger op 03/09/2061 was langs geweest. De militairen hadden eerder in de buurt van de gevechten uw beurs en uw citizenship card aangetroffen. Ze beschuldigden U van lidmaatschap van de Mao Badi. Uw ouders zeiden U dat ook de Mao Badi U waren komen zoeken. Ze verweten U hun gewonde kameraad in de steek te hebben gelaten en een andere Mao Badi tijdens uw vlucht verwond te hebben. U kwam tot de conclusie dat uw leven in Nepal ernstig gevaar liep. U hebt het land daarom op 08/09/2061 (23 december 2004) verlaten en bent naar Delhi getrokken. Daar hebt U op 2 januari 2005 een vlucht van Air India naar Parijs genomen. U hebt op 3 januari 2005 in België asiel aangevraagd.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS) dat een verder onderzoek noodzakelijk is moet nu, na een grondig heronderzoek van alle stukken uit uw administratief dossier, na lezing van de door u ingediende vragenlijst en na bijkomende informatie verkregen door het Commissariaat-generaal, worden vastgesteld dat U de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend. Op basis van verschillende elementen kan immers worden vastgesteld dat uw asielrelaas over de hele lijn bedrieglijk is. Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het niet nodig u nogmaals te horen. U verklaart zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als in dringend beroep dat U naar Europa bent gereisd met een vals Indiaas paspoort dat een smokkelaar U bezorgde in Dehli. U zegt dat U weliswaar eerder ooit een paspoort hebt gehad, maar dat U dat nooit hebt gebruikt en dat U het enkele jaren geleden trouwens bent verloren. U hebt nooit een nieuw paspoort aangevraagd. Uit uw verklaringen blijkt dat U dus in 2004 niet in het bezit was van een geldig Nepalees paspoort (gehoorverslagen DVZ, p.05 & CGVS, dringend beroep, pp.38-39). U stelt voorts dat U uw citizenship card bent verloren in de ochtend van 01/09/2061 (16 december 2004) toen U wegvluchtte na de aanslag op de

communicatietoren van Bhirpustung. Het verlies van uw citizenship card speelt een cruciale rol in uw asielrelaas. Het is immers doordat de militairen uw portefeuille met uw identiteitskaart in de buurt van de plaats van de aanval hebben gevonden, dat ze naar uw huis zijn gekomen met het oog op een arrestatie (gehoorverslagen DVZ, pp.12-13 & CGVS, dringend beroep, pp.28-29). Het verlies van de bewuste citizenship card ligt dus aan de basis van uw directe vluchtaanleiding. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat U op 20 mei 2003 van het Nepalese Ministerie van Buitenlandse Zaken een paspoort hebt ontvangen. Verschillende gegevens afkomstig van de Noorse consulaire autoriteiten uit Kathmandu blijken bovendien flagrant in tegenstrijd met uw verklaringen. Er blijkt onder meer dat er in de maand november 2004 démarches zijn ondernomen door de Noorse reisorganisatie 'Spektrum Reizen NV' om uzelf en twee andere gidsen naar Noorwegen uit te nodigen voor de eindejaarsfeesten. Dit als dank voor bewezen diensten als berggids aan de firma. U zou in Bergen verblijven op uitnodiging van de directeur van dit reisbureau, de Heer Egil Fett en dit van 15 december 2004 tot 5 januari 2005. De Heer Fett stelde zich daarbij borg voor uw terugkeer. In het visumdossier steekt een brief van de firma 'Scandinavian Trekking' in Kathmandu waarin de directeur van deze firma bevestigt dat U sinds 2001 werkt als een kok op trektochten. Er dient opgemerkt dat deze objectieve informatie niet strookt met uw verklaring dat U in deze periode winkelier was in Chitwan en de Mao Badi in uw winkel regelmatig goederen meenamen zonder te betalen (gehoorverslag DVZ, p.10). Uit het dossier blijkt voorts dat de Noorse consulaire autoriteiten in Kathmandu, na een bijkomende verzekering van 'Spektrum Reizen' in december 2004 dat ze borg zouden staan voor uw terugkeer naar Nepal, U op datum van 17 december 2004 een Schengenvisum hebben uitgereikt. Het betreft een toeristenvisum dat geldig is van 19 december 2004 tot 5 januari 2005. De dateringen in het visumdossier zijn opvallend. In november 2004 worden vanuit Noorwegen démarches ondernomen om U een Schengenvisum te 'verschaffen met het oog op een vertrek naar Bergen op 15 december 2004. Het visum wordt met enige vertraging uitgereikt in Kathmandu op 17 december 2004. Nochtans verklaart U dat U op 15 december 2004 van Chitwan naar Lamjung bent gereisd voor een trouwfeest. Onderweg bent U gekidnapt door de Mao Badi. U ontsnapte maar verloor daarbij uw citizenship card die later door militairen gevonden werd. U verbleef daarna tot 05/09/2006 1 (20 december 2004) bij uw tante in Lamjung (gehoorverslag DVZ, p.12). Het is volkomen onduidelijk hoe deze verklaringen kunnen stroken met het gegeven dat U op 17 december 2004 in Kathmandu bij de Noorse consulaire autoriteiten een Schengenvisum in ontvangst hebt genomen. Er dient geconstateerd dat de informatie uit het visumdossier van die aard is dat ze alle elementen die ten grondslag liggen aan uw directe vluchtaanleiding totaal en formeel onderuithalen. Er dient voorts geconstateerd dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen te zijn afgeperst door de Mao Badi toen u winkelier was in Chitwan vermits uit het dossier blijkt dat U in werkelijkheid berggids was voor Westerse toeristen. Er dient meer algemeen geconstateerd dat U doelbewust en herhaaldelijk zowel de Noorse consulaire autoriteiten als de Belgische asielautoriteiten bewust verkeerde informatie hebt verstrekt. Voornoemde elementen volstaan ruimschoots om te besluiten dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De conclusie wordt echter nog versterkt door het feit dat in uw relaas nog verschillende anomalieën opduiken. U stelt dat U op 23/02/2006 (6 juni 2003) bent gearresteerd nadat U de dag eerder uw motor had uitgeleend aan twee Mao Badi. U beweert dat U ongeveer 24 uur opgesloten hebt gezeten en in dit tijdsbestek één keer ondervraagd bent geweest, namelijk gedurende 20 à 30 minuten. U zou vrijgelaten zijn na bemiddeling van uw moeder en vier dorpelingen, onder wie VDC-voorzitter Bhim Bahadur Pun. Bij uw vrijlating kreeg U uw motor terug (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.12-15). Op de vraag wat er met de twee Mao Badi is gebeurd, zegt U dat U het niet weet. Op de vraag of de VDC-voorzitter het niet gevraagd heeft antwoordt U dat U net uw vrijheid had teruggekregen en dat het te gevoelig was dergelijke vragen te stellen (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.37-38). Op de vraag of er in uw VDC nog andere winkeliers zijn gearresteerd door het leger wegens al dan niet gedwongen steun aan de Mao Badi, antwoordt U in eerste instantie dat U het niet weet en in tweede instantie dat U wel van dergelijke gevallen hebt gehoord, maar dat U geen namen kent. Op de vraag of U het aan de VDC-voorzitter hebt gevraagd, antwoordt U ontkennend (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.16-17). Het feit dat U niet weet wat er met de twee Mao Badi is gebeurd, evenals het feit dat U niets weet te zeggen over eventuele soortgelijke acties

ondernomen door het leger tegen veronderstelde collega-winkeliers, doet bijzonder bevreemdend aan. Dat U daarover niets gevraagd hebt aan de VDC-voorzitter is zonder meer onbegrijpelijk vermits beide elementen erg relevant zijn voor uw persoonlijke situatie. Er dient geconstateerd dat ook uw andere verklaringen zich kenmerken door grote vaagheden. Zo antwoordt U op de vraag of de militairen toen ze bij U thuis kwamen een huiszoeking hebben uitgevoerd herhaaldelijk dat U dat niet weet. Gevraagd hoeveel Mao Badi er naar uw huis zijn gekomen om U mee te nemen, zegt U weerom dat U daar geen idee van hebt. Gevraagd of ze gewapend waren, zegt U dat U dat niet weet. U hebt nochtans nadien contact gehad met uw ouders (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.30-32). Gevraagd hoeveel keer de Mao Badi uw motor 'geleend' hebben, antwoordt U in eerste instantie weerom dat U dat niet weet (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.36). Ingevolge alle voorgaande observaties kan slechts worden geconcludeerd dat er aan geen enkel element van uw verklaringen geloof kan worden gehecht en dat uw asielaanvraag over de hele lijn als bedrieglijk moet worden beschouwd. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag biedt U uw rijbewijs aan, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw beide kinderen. Deze documenten hebben betrekking op uw identiteit en familiesamenstelling, gegevens waaraan door het Commissariaat-generaal niet wordt getwijfeld. Voorts legt U nog een krantenartikel neer wat betrekking heeft op de aanval op de communicatietoren. Dient te worden opgemerkt dat uw naam nergens wordt vermeld en bijgevolg vermag ook dit document niet de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoeker een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Verzoeker geeft toe dat hij niet de waarheid heeft verteld wat betreft zijn vluchtroute. Het klopt inderdaad dat hij met een visum naar Europa is vertrokken. De smokkelaar heeft een vals dossier samengesteld om een visum te kunnen bemachtigen. Verzoeker diende van de smokkelaar te verzwijgen dat hij met een visum naar Europa is gekomen omdat ze hem anders zouden terugsturen. Verzoeker stelt ten slotte dat hij niet als berggids heeft gewerkt, zijn verhaal dat hij werd afgeperst en ontvoerd door de Mao Badi klopt daarentegen wel.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geenszins het bedrieglijk karakter van zijn verklaringen zoals vastgesteld door de bestreden beslissing, ontkracht of tegenspreekt. De bestreden beslissing werpt terecht op dat verschillende gegevens afkomstig van de Noorse consulaire autoriteiten uit Kathamandu flagrant in strijd zijn met verzoekers verklaringen. Zo blijkt vooreerst uit verzoekers visumdossier dat hij sinds 2001 als kok werkte op trektochten terwijl verzoeker steeds heeft voorgehouden dat hij in deze periode winkelier was en in die hoedanigheid afgeperst werd door de Mao Badi die bij verzoeker regelmatig goederen meenamen zonder te betalen. Uit het visumdossier blijkt ook dat op 17 december 2004 een visum werd uitgereikt aan verzoeker terwijl hij beweerde op 15 december ontvoerd te zijn geweest door de Mao Badi, even later is kunnen ontsnappen om vervolgens tot 20 december 2004 bij een tante te verblijven. Op grond van deze gegevens kan er evenmin geloof worden gehecht aan zijn beweringen ontvoerd en afgeperst te zijn geweest door de Mao Badi. Dat de smokkelaar een vals dossier zou hebben samengesteld om een visum te bemachtigen is een loze bewering die verzoeker geenszins kan onderbouwen met concrete elementen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker bij aankomst in België en bij aanvang van de asielprocedure een poging heeft ondernomen om de Belgische overheden te misleiden door bedrieglijke verklaringen af te leggen over zijn reisweg. De vaststelling dat verzoeker slechts na confrontatie met het visumdossier toegeeft gelogen te hebben, ondermijnt de algehele geloofwaardigheid en verhindert de Raad nog enig geloof te hechten aan verzoekers beweringen zijn land verlaten te hebben uit vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag.

2.3. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat gans zijn familie heeft geleden onder de burgeroorlog en het voor hem onmogelijk is terug te keren. De maoïsten hebben het in de dorpen nog steeds voor het zeggen en de burgers worden nog steeds afgeperst en afgedreigd.

Het gedrag van de maoïsten is niet veranderd. Bij terugkomst zou verzoeker dan ook een ernstig risico lopen zich te moeten verantwoorden en dus kans hebben ernstige schade op te lopen ten aanzien van zijn persoon en zijn familie.

2.4. Waar verzoeker zich beroept op dezelfde feiten als deze van zijn asielaanvraag kan aan hem, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. Met betrekking tot het reële risico op ernstige schade op grond van artikel 48/4, §2, c stelt de Raad vast dat verzoekers verzoekschrift dateert van 22 januari 2007. Uit het antwoorddocument in bijlage aan de verweernota d.d. 20 februari 2007 blijkt dat er op dat ogenblik geen sprake was van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig of veralgemeend geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Verzoeker brengt ter terechtzitting geen elementen bij waaruit zou blijken dat de actuele situatie in Nepal van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER
mevr. A. VAN ISACKER
dhr. F. TAMBORIJN

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. HOFFER